

overfor dette eventuelle Sundhedsraad har den højtærede Minister anført, at han troede i Grunden, at Lægerne selv vare bedst tjente med, at Sagen ikke skulde indantes for Domstolene. Jeg tror, at den ærede Minister tager fejl. Hvorledes er Stillingen nu, og hvorledes vil Stillingen blive efter dette Lovforslag? Efter Stillingen nu kan en Læge ikke afstediges, fordi der ingen Bestemmelse er i vor Straffelov, hvorefter vore Domstole ville kunne dømme. Man vil altsaa kunne blive nødt til nu om Stunder at udstrække en foreløbig Suspension i mange Aar. Jeg vil sætte det Tilfælde, som for øvrigt ikke er aldeles ukendt, at en Læge har begaaet en forbryderisk Handling, og at han bliver straffet og kendt Giltning og Ansvær; ingen Menneſter kunne da forhindre ham i at nedsette sig, naar han kommer ud fra Straffeanstalten og at udøve sin jus practicandi, det bliver aldeles nødvendigt, at det overordnede Kollegium maa kunne udstrække en Suspension i lang Tid. Jeg kan virkelig ikke indse, at der skulde være det mindste til Hinder derfor, selv om der gik 2 eller 3 Aar, inden Sagen blev afgjort ved Højesteret. Og jeg kan heller ikke indse, at det i mindste Maade vilde berøre Lægen; Lægen maa finde sig i, naar han har begaaet en Fejl, at blive suspenderet af Hensyn til Publikum, det har Publikums Krav paa; men omvendt har Lægen Krav paa at faa Underjøgelse i alle lovlige Former, inden man gaar til faa stærkt et Skridt som at tage hans Ret til at praktisere fra ham.

Stilling: I Modſætning til det ærede 4de Medlem for 1ste Kres (D. Hansen) er det mit Haab, at der maa blive noget ud af dette Lovforslag, og jeg grunder dette Haab paa, at efter de Udtalelser, der i Dag ere faldne her i Tinget, og de Ændringer, som det Udvalg, der i sidste Samling blev nedsat, fremkom med, er der ikke saa væsentlige Uoverensstemmelser. Min ærede Kollega fra Udvalget, det ærede 2det Medlem for 6te Kres (Caspersen) udtalte, at det kun var Udvalgets Formands Død, der gjorde, at Udvalgets Ændringer ikke kom til at foreligge for Tinget. Uden at komme nærmere ind paa disse Ændringer vil jeg dog sige, at der er i Dag ikke efter min Mening fremkommet noget som helst Spørgsmaal, som ikke har været drøftet i Udvalget, med Undtagelse af et Par enkelte af den ærede næstsidste Valer fremdragne Punkter. Der er fra det ærede 3dje Medlem for 7de Kres (Bjerre) fremkommet et Par Punkter, som jeg dog vil tillade mig at dvæle et Øjeblik ved, da de ogsaa ere blevne omtalte i Udvalget: det ene var Omskiftigheden

af at gøre Raadet større. Det vil jeg bestemt fraraade, ikke alene af de Hensyn, som den ærede Justitsminister har fremhævet, men ogsaa af den Grund, at det vil medføre en betydelig forøget Udgift og skabe nye Ombedsmænd, hvilket forekommer mig at være uheldigt i dette Tilfælde; og det ligger jo klart for, at Sundhedsraadet paa alle Omraader vil være i Stand til at indhente den sagkyndige Assistance, som det maatte mene ikke at være i Besiddelse af. — Det andet Punkt, som det ærede Medlem fremdrog om forhøjet Lønning for Distriktslægerne, blev aldeles løst omtalt i Udvalget; ganske vist var det ikke særlig deres Lønningsforhold, men derimod deres Stilling til Sundhedsraadet, som Udvalget bestfættede sig med. Jeg sympatiserer varmt med, at der kan aabnes Distriktslægerne Afgang til bedre Lønningsforhold, men jeg vil fraraade, at vi komme ind paa dette Spørgsmaal ved det foreliggende Lovforslag. Jeg er bange for, at det vil genere det. — De to broendende Punkter, som i Udvalget bleve mest diskuterede, men som man til Dels opnaaede Enighed om, ere ogsaa blevne fremdragne her. Der er altsaa for det første § 9. Der maa jeg tillade mig lige overfor den højtærede Justitsminister at sige, at Udvalget netop var blevet enig om, at vi maatte have denne Paragraf forandret saaledes, at Sundhedsraadet maatte have Ret til foreløbig at suspendere vedkommende Læge eller Jordemoder, men at de saa maatte have Ret til at gaa til Domstolene. Man mente, at det var urigtigt at stille dem anderledes end Landets øvrige Borgere i det Tilfælde. — Jeg sympatiserer med det ærede 2det Medlem for 11te Kres (Th. Nielsen), naar han ønskede Fødselsstiftelsen og de militære Læger ogsaa undertastede Sundhedsraadet, og det ogsaa af de Grunde, som han fremhævede. Der er et Punkt, som i Dag er fremhævet af den ærede Justitsminister, hvorved han er kommen til at se paa det noget anderledes end tidligere. Det er nemlig det om Provinslægernes Stilling. Vi blev ganske vist i Udvalget enige om, at en Provinslæge maatte være Medlem af de fremhævede Grunde. Jeg har imidlertid ved at høre den ærede Justitsminister indset, at der maatte er lagt temmelig stærk Vægt paa, at et af Sundhedsraadets Medlemmer skal være Provinslæge; men naar den ærede Justitsminister mener, at i § 17 er der saadanne Regler, hvorved Provinsforholdene ville kunne blive tilstrækkelig belyste, saa er jeg ikke enig med ham deri. Jeg mener, at der kunde gives disse forskellige overordnede Provinslæger Lejlighed til at udtale sig efter personlig Raadsførelse med